

Αριθμός 3/2013
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΘΗΒΩΝ

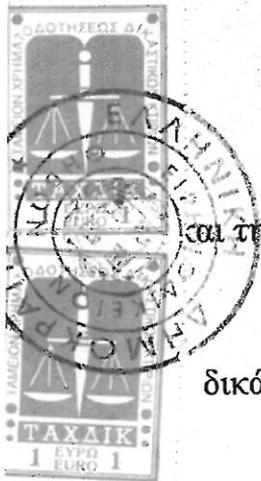
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Θεσπιών Ανθούλα Δήμητσα
και τη Γραμματέα Ειρήνη Αγγελοπούλου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 8.2.2013, για να
δικάσει την υπόθεση:

I. ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: του , κατοίκου
Θηβών, οδός αρ. , η οποία παραστάθηκε με τον
πληρεξούσιο δικηγόρο της Δ. Λυρίτση (Δ.Σ.Αθηνών).

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1. Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας
με την επωνυμία « ΓΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.» και το διακριτικό τίτλο
« BANK Α.Ε.», νομίμως εκπροσωπούμενη, που εδρεύει στην
Αθήνα, οδός αρ. η οποία εκπροσωπήθηκε από τον
πληρεξούσιο δικηγόρο της Ν. , 2. Ανώνυμης Τραπεζικής
Εταιρείας με την επωνυμία « ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Α.Ε.», νομίμως εκπροσωπούμενης, που εδρεύει στην Αθήνα,
αρ. η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια
δικηγόρο της Β. (Δ.Σ.Αθηνών), 3. Ανώνυμης Τραπεζικής
Εταιρείας με την επωνυμία « , νομίμως
εκπροσωπούμενης, που εδρεύει στο Λονδίνο Ηνωμένου Βασιλείου και
είναι νόμιμα εγκατεστημένη στην Ελλάδα, οδός αρ. , Αθήνα,
ως ειδικής διαδόχου της Κατάστημα Ελλάδας, δυνάμει
του υπ' αρ. 16 παρ. 16 Ν.2515/1997 σε συνδυασμό με την υπ' αρ.
15.795/2.12.2002 Πράξη της Συμβ/φου Αθηνών Ευγενίας
, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο
δικηγόρο της Ε. 4. Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την

ΚΩΝΙΝΟΥΣ. 1011111
Ημερομ. 23/2/2013
Δικαστικός Επιμελητής
ΘΕΣΠΙΩΝ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΥ
ΠΙΝΔΑΡΟΥ 9 ΘΗΒΑ
ΤΗΛ. 22620 80260

επωνυμία « _____ A.E.», νομίμως εκπροσωπούμενης, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός _____ αρ. _____, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της Ε. _____ και 5. Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία « _____ A.E.», νομίμως εκπροσωπούμενης, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός _____ αρ. _____, για την ίδια ατομικά και ως διαχειρίστρια της τιτλοποιημένης απαίτησης της _____ LTD, που εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της Λ. _____

II. ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ: _____ του _____ κατοίκου Θηβών, οδός _____ αρ. _____, ο οποίος παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Δ. Λυρίτση (Δ.Σ.Αθηνών).

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1. Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία « _____ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.» και το διακριτικό τίτλο « _____ BANK Α.Ε.», νομίμως εκπροσωπούμενη, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός _____ αρ. _____ η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Ν. _____, 2. Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία « _____ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», νομίμως εκπροσωπούμενης, που εδρεύει στην Αθήνα, αρ. _____, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της Β. _____ (Δ.Σ.Αθηνών),

Οι αιτούντες κατέθεσαν ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου τις από 11.4.2012 με αρ. καταθ. 43/2012 και 44/2012 αιτήσεις τους αντίστοιχα, η συζήτηση των οποίων προσδιορίσθηκε για την ανωτέρω αναφερόμενη δικάσιμο.

Ακολούθησε συζήτηση, όπως αυτή σημειώνεται στα πρακτικά.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά τη διάταξη του άρθρου 1 του Ν. 3869/2010, που αφορά τη «Ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις», ορίζεται ότι : «1. Φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα κι έχουν περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους δικαιούνται να υποβάλουν στο αρμόδιο δικαστήριο την αίτηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 για τη ρύθμιση των οφειλών αυτών και απαλλαγή. Την ύπαρξη δόλου αποδεικνύει ο πιστωτής. 2. Δεν επιτρέπεται η ρύθμιση οφειλών που: α) έχουν αναληφθεί το τελευταίο έτος πριν την υποβολή της αίτησης για την έναρξη της διαδικασίας, κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 4 του παρόντος νόμου και β) που προέκυψαν από αδικοπραξία που διαπράχθηκε με δόλο, διοικητικά πρόστιμα, χρηματικές ποινές, φόρους και τέλη προς το Δημόσιο και τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δευτέρου βαθμού, τέλη προς Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και εισφορές προς οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης. 3. Απαλλαγή του οφειλέτη από τα χρέη του σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου μπορεί να γίνει μόνο μία φορά». Ακολούθως, στις διατάξεις των άρθρων 2, 3 και 4 του ίδιου νόμου, γίνεται αναφορά στη διαδικασία εξωδικαστικού συμβιβασμού, στο αρμόδιο δικαστήριο και στην κατάθεση των εγγράφων στη γραμματεία του δικαστηρίου και ιδίως της αίτησης, για την έναρξη της διαδικασίας ενώπιον αυτού. Εξάλλου, η εισοδηματική στενότητα, τα υψηλά επιτόκια στο χώρο ιδίως της καταναλωτικής πίστης, οι επιθετικές πρακτικές προώθησης των πιστώσεων, ατυχείς προγραμματισμοί, απρόβλεπτα γεγονότα στη ζωή των δανειοληπτών (απώλεια εργασίας κ.ά.), αποτέλεσαν παράγοντες που - δρώντας υπό την απουσία θεσμών συμβουλευτικής υποστήριξης των καταναλωτών σε θέματα υπερχρέωσης - συνέβαλαν ανενόχλητα στην αυξανόμενη υπερχρέωση νοικοκυριών, τα οποία - αδυνατώντας στη συνέχεια να αποπληρώσουν τα χρέη τους - υπέστησαν και υφίστανται τις

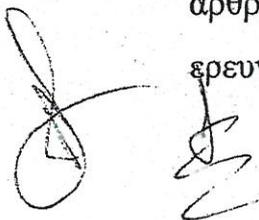
αλυσιδωτά επερχόμενες καταστροφικές συνέπειες της. Προκειμένου δε να αντιμετωπιστεί το πραγματικό - ιδιαίτερα μεγάλο και οξυμένο - πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας, κατά τρόπο ουσιαστικό, σύγχρονο, θεσμικό, εναρμονισμένο με τις επιταγές ενός σύγχρονου κοινωνικού κράτους δικαίου, θεσπίστηκαν οι διατάξεις αυτού του νόμου, με τους όρους και τις προϋποθέσεις που θέτει. Εξάλλου, η αρχή της καλόπιστης εκτέλεσης των ενοχών, που καθιερώνεται από τη διάταξη του άρθρου 288 ΑΚ, στοχεύει στην οριοθέτηση της παροχής και στην επαναφορά της ισορροπίας των παροχών, που διαταράχθηκε από διάφορα περιστατικά - προβλεπτά ή απρόβλεπτα - με κριτήρια αντικειμενικά, για την ασφάλεια των συναλλαγών και γενικότερα του δικαίου (βλ. σχετ. Β. Βαθρακοκοίλης «Αναλυτική ερμηνεία - νομολογία του ΑΚ», Τ. Ι, Έκδοση 1994, άρ. 288, σελ. 423). Με το Ν.3869/2010 παρέχεται η δυνατότητα της ρύθμισης -για το φυσικό πρόσωπο - των χρεών του, με απαλλαγή από αυτά και βρίσκει τη νομιμοποίηση της ευθέως στο ίδιο το κοινωνικό κράτος δικαίου, που επιτάσσει να μην εγκαταλειφθεί ο πολίτης σε μία - χωρίς διέξοδο και προοπτική - κατάσταση, από την οποία - άλλωστε - και οι πιστωτές δεν μπορούν να αντλήσουν κανένα κέρδος. Μία τέτοια απαλλαγή χρεών δεν παύει όμως να εξυπηρετεί κι ευρύτερα το γενικό συμφέρον, καθώς οι πολίτες επανακτούν - μέσω των εν λόγω διαδικασιών την αγοραστική τους δύναμη, προάγοντας την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι ο Ν. 3869/2010 - εξειδικεύοντας τη διάταξη του άρθρου 288 ΑΚ - με τις διατάξεις του στοχεύει στην οριοθέτηση της παροχής του οφειλέτη, καθότι - με το πλαίσιο των διατάξεων του - καθορίζει τις προϋποθέσεις ρύθμισης των χρεών και απαλλαγής από αυτά του οφειλέτη - φυσικού προσώπου, με σκοπό να επαναφέρει την ισορροπία των παροχών μεταξύ του οφειλέτη και των πιστωτών, που - κατά κύριο λόγο - είναι οι τράπεζες (βλ. ΕιρΘεσ. 5105/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, κατά τη

διάταξη του άρθρου 246 ΚΠολΔ το Δικαστήριο σε κάθε στάση της δίκης μπορεί αυτεπάγγελα ή με αίτηση κάποιου από τους διαδίκους να διατάξει την ένωση και συνεκδίκαση περισσότερων δικών, που εκκρεμούν ενώπιον του μεταξύ των ίδιων διαδίκων, αν αυτές υπάγονται στην ίδια διαδικασία και κατά την κρίση του διευκολύνεται ή επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης και επέρχεται μείωση των εξόδων. Άλλωστε κατά τη διάταξη του άρθρου 741 ΚΠολΔ τα άρθρα 1-590 ΚΠολΔ εφαρμόζονται και κατά τη διαδικασία των άρθρων 743-781ΚΠολΔ εκτός αν είναι αντίθετα προς ειδικές διατάξεις ή δεν προσαρμόζονται στη διαδικασία αυτή.

Με την κρινόμενη, υπό στοιχείο I, η αιτούσα, επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη, άνευ δόλου, αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών της, ζητεί την επικύρωση του προτεινόμενου σχεδίου διευθέτησης και σε περίπτωση αποτυχίας της συμβιβαστικής επίλυσης τη ρύθμιση των χρεών της, με μηνιαίες καταβολές για χρονική περίοδο τεσσάρων ετών και την απαλλαγή της από το υπόλοιπο, κατά τη διάταξη του άρθρου 8 του Ν. 3869/2010 ως και την εξαίρεση της κυρίας κατοικίας της από την εκποίηση, κατά τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του ίδιου Νόμου. Η αίτηση, η οποία κατατέθηκε εντός της εξάμηνης προθεσμίας του άρθρου 2 του Ν. 3869/2010 και έχει νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθρο 5 του ίδιου Νόμου) επιδοθεί στους καθ' ων -πιστωτές (άρθρο 5 του Ν. 3869/2010, 748 παρ. 2 ΚΠολΔ), αρμόδια και παραδεκτά φέρεται για συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, στη περιφέρεια του οποίου κατοικεί η αιτούσα, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας των άρθρων 741 επ. ΚΠολΔ (άρθρο 3 Ν.3869/2010), καθόσον τηρήθηκε η προδικασία του εξωδικαστικού συμβιβασμού με τη διαμεσολάβηση προσώπου απ' αυτά που έχουν σχετική εξουσία από το νόμο (βλ. άρθρο 2 ν. 3869/ 2010), ο

οποίος απέτυχε, προσκομίζεται δε νόμιμα και εμπρόθεσμα υπεύθυνη δήλωση της αιτούσας για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων της περιουσίας και των εισοδημάτων της ίδιας και του συζύγου της, των πιστωτών της και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα καθώς και για τη μη μεταβίβαση εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων της κατά την τελευταία τριετία. Περαιτέρω, όπως διαπιστώθηκε αυτεπάγγελα από το Δικαστήριο στα τηρούμενα, κατά τη διάταξη του άρθρου 13 παρ.2 του ίδιου Νόμου, αρχεία (σχετ. υπ' αρ. 17/2013 βεβαίωση Γραμματείας του Δικαστηρίου τούτου), δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση της ίδιας στο Δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή της για ουσιαστικούς λόγους. Είναι ορισμένη, καθόσον περιέχει κατάσταση της περιουσίας της αιτούσας και των εισοδημάτων της, των πιστωτών της και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και σχέδιο διευθέτησης των οφειλών της κατά τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 1 του Ν. 3869/2010 (Κρητικός, ρύθμιση Ν. 3869/2010 σελ.64 και Ε. Κιουπτσίδου Αρμεν./64-Ανάτυπο σελ. 1477) και ουδέν άλλο στοιχείο απαιτείται για τη πληρότητά της. Ο ισχυρισμός της πέμπτης των καθ' ων -πιστώτριας, ότι η κρινόμενη είναι απαράδεκτη και μη νόμιμη διότι δεν της επιδόθηκε εντός μηνός από την υποβολή της, κατά τη διάταξη του άρθρου 5 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, κατάσταση της υπάρχουσας περιουσίας και των εισοδημάτων της αιτούσας και σχέδιο διευθέτησης των οφειλών της, είναι απορριπτέος καθόσον η καθ' ης έλαβε γνώση των ως άνω στοιχείων, που εμπεριέχονται στη κρινόμενη με την επίδοσή της, στις 19.4.2012. Εξάλλου ήδη το εν λόγω θέμα λύθηκε με την τροποποίηση της ως άνω διάταξης με το άρθρο 85 του Ν. 3996/2011. Συνεπώς η κρινόμενη, που είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 6 παρ. 3, 8, 9, 10, 11 του Ν. 3869/2010, θα πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

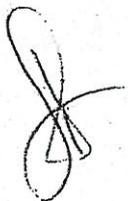

Με τη κρινόμενη, υπό στοιχείο ΙΙ, ο αιτών –σύζυγος της πρώτης αιτούσας, επικαλούμενος έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη, άνευ δόλου, αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του, ζητεί την επικύρωση του προτεινόμενου σχεδίου διευθέτησης και σε περίπτωση αποτυχίας της συμβιβαστικής επίλυσης τη ρύθμιση των χρεών του, με μηνιαίες καταβολές για χρονική περίοδο τεσσάρων ετών και την απαλλαγή του από το υπόλοιπο, κατά τη διάταξη του άρθρου 8 του Ν. 3869/2010 ως και την εξαίρεση της κυρίας κατοικίας του από την εκποίηση, κατά τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του ίδιου Νόμου. Η αίτηση, η οποία κατατέθηκε εντός της εξάμηνης προθεσμίας του άρθρου 2 του Ν 3869/2010 και έχει νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθρο 5 του ίδιου Νόμου) επιδοθεί στους καθ' ων –πιστωτές (άρθρο 5 του Ν. 3869/2010, 748 παρ. 2 ΚΠολΔ), αρμόδια και παραδεκτά φέρεται για συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, στη περιφέρεια του οποίου κατοικεί ο αιτών, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας των άρθρων 741 επ. ΚΠολΔ (άρθρο 3 Ν.3869/2010), καθόσον τηρήθηκε η προδικασία του εξωδικαστικού συμβιβασμού με τη διαμεσολάβηση προσώπου απ' αυτά που έχουν σχετική εξουσία από το νόμο (βλ. άρθρο 2 ν. 3869/ 2010), ο οποίος απέτυχε, προσκομίζεται δε νόμιμα και εμπρόθεσμα υπεύθυνη δήλωση του αιτούντα για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων της περιουσίας και των εισοδημάτων του ίδιου και της συζύγου του, των πιστωτών του και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα καθώς και για τη μη μεταβίβαση εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων του κατά την τελευταία τριετία. Περαιτέρω, όπως διαπιστώθηκε αυτεπάγγελα από το Δικαστήριο στα τηρούμενα, κατά τη διάταξη του άρθρου 13 παρ.2 του ίδιου Νόμου, αρχεία (σχετ. υπ' αρ. 18/2013 βεβαίωση Γραμματείας του Δικαστηρίου τούτου), δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση του ίδιου στο Δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή του για ουσιαστικούς

λόγους. Είναι ορισμένη, κατά τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 1 του Ν. 3869/2010 (Κρητικός, ρύθμιση Ν. 3869/2010 σελ.64 και Ε. Κιουπτσίδου Αρμεν./64-Ανάτυπο σελ. 1477) ως ανωτέρω εκτέθηκε για την υπό στοιχείο Ι αίτηση και ουδέν άλλο στοιχείο απαιτείται για τη πληρότητά της. Συνεπώς η κρινόμενη, που είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 6 παρ. 3, 8, 9, 10, 11 του Ν. 3869/2010, θα πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική τους βασιμότητα, συνεκδικαζόμενη με την υπό στοιχείο Ι αίτηση (αρθ. 741 και 246 ΚΠολΔ). Άλλωστε η συνεκδίκαση είναι δυνατή έστω και αν κάθε αιτών έχει και ατομικούς πιστωτές, καθόσον δεν ανατρέπεται η αυτοτέλεια κάθε έννομης σχέσης δίκης και δε θίγεται ο προσωποπαγής χαρακτήρας του δικαιώματος κάθε οφειλέτη, αφού στην ίδια απόφαση θα περιέχονται δυο ατομικές ρυθμίσεις, με καταβολές από τον καθένα χωριστά τόσο προς τους ατομικούς του πιστωτές όσο και τον κοινό εφόσον απαιτηθεί.

Από την εκτίμηση της ανώμοτης εξέτασης της αιτούσας, που περιλαμβάνεται στα ταυτόριθμα με τη παρούσα Πρακτικά και του συνόλου των εγγράφων, που προσκομίζονται με επίκληση από τους διαδίκους (άρθρο 5 του Ν. 3869/2010, 748 παρ. 2 ΚΠολΔ), μεταξύ των οποίων και οι υποβληθείσες παρατηρήσεις των καθ' ων πιστωτών (άρθρο 5 του Ν. 3869/2010), αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα: Η αιτούσα, από το έτος 1994, εργάζεται ως στην ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία

, αμειβόμενη με μισθό ύψους 1.200 ευρώ καθαρά μηνιαίως (1.650 ευρώ μικτά, σχετ. απόδειξη πληρωμής και ανάλυση μισθοδοσίας μηνός Ιανουαρίου έτους 2013), ο δε αιτών ήταν εγγεγραμμένος στο Μητρώο Ανέργων του Οργανισμού Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ) από την 1.3.2010 μέχρι τις 6.1.2011, οπότε προσλήφθηκε, με την ειδικότητα του στην ανώνυμη

εταιρεία με την επωνυμία _____, αμειβόμενος με ημερομίσθιο ύψους 39,20 ευρώ και συνολικού ποσού 1.135,53 κατά μέσο όρο μηνιαίως (σχετ. απόδειξη αποδοχών μηνός Απριλίου έτους 2011), μέχρι τις 22.2.2012, οπότε η σύμβασή του καταγγέλθηκε, καταβληθείσας αποζημιώσεως ποσού 523,08 ευρώ, ήδη δε είναι εκ νέου εγγεγραμμένος στα ίδια ως άνω Μητρώα του Ο.Α.Ε.Δ, επιδοτούμενος μέχρι τις 27.2.2013 με το ποσόν των 432 ευρώ μηνιαίως και συνεπώς τεκμαίρεται η προσπάθειά του να ανεύρει εργασία (άρθρο 8 παρ. 3 Ν. 3869/2010). Οι αιτούντες είναι σύζυγοι έχουν αποκτήσει από το γάμος τους δύο τέκνα, γεννηθέντα το έτος 2003 και 2008 αντίστοιχα, που είναι μαθητές, η δε αιτούσα πάσχει από ιδιοπαθή επιληψία, υποβαλλόμενη σε φαρμακευτική αγωγή από το έτος 1998. Το ετήσιο εισόδημά τους, όπως προκύπτει από τα εκκαθαριστικά σημειώματα έτους 2009, 2010, 2011, 2012 ανήλθε στο ποσόν των 14.210,41, 19.396, 19.553,92 και 19.302,50 ευρώ για την αιτούσα και 18.013,01, 17.671,61, 5.014 (επίδομα ανεργίας) και 18.070,47 ευρώ για τον αιτούντα. Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της κρινόμενης, καθόσον ουδείς επικαλείται διαφορετικά ενώ δεν προσκομίζονται οι ένδικες συμβάσεις δανειοδότησης, οι αιτούντες είχαν αναλάβει τα παρακάτω χρέη, τα οποία θεωρούνται, κατά πλάσμα του νόμου, με την κοινοποίηση της κρινόμενης αίτησης ληξιπρόθεσμα και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποίησης της αιτήσεως (βλ. Κρητικός «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων» σελ.98 επ.), με εξαίρεση τα εμπραγμάτως ασφαλισμένα στεγαστικά δάνεια, των οποίων ο εκτοκισμός συνεχίζεται με το επιτόκιο ενήμερης οφειλής μέχρι το χρόνο έκδοσης της παρούσας απόφασης (αρθ. 6 παρ. 3 ν. 3869/10):

Η μεν αιτούσα :1. Από την πρώτη των καθ' ων α. δύο καταναλωτικά δάνεια, με τις υπ' αρ. 2777343 και 2541975 συμβάσεις, με

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ
ΠΡΩΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΑΣ

συνολική οφειλή ανερχόμενη στο ποσόν των 12.248 ευρώ και 11.161,68 ευρώ αντίστοιχα, όπως εισφέρονται από την αιτούσα, καθόσον από το δικόγραφο των προτάσεων της ανωτέρω πιστώτριας δεν προκύπτει το ύψος της οφειλής, κατά το χρόνο επίδοσης της κρινόμενης (19.4.2012), κατά τη διάταξη του άρθρου 6 του Ν. 3869/2010, β. τέσσερα στεγαστικά δάνεια, εις ολόκληρον με το σύζυγό της, με τις υπ' αρ. 1762231, 1763231, 1763231 και 1909231 συμβάσεις, που καταρτίστηκαν το 2006 και 2007, με συνολική οφειλή ανερχόμενη στο ποσόν των 53.382,22 (52.514,13 ευρώ κεφάλαιο, 868,09 ευρώ τόκοι) ευρώ, 115.684,36 (112.886,46 ευρώ κεφάλαιο, 2.797,90 ευρώ τόκοι) ευρώ, 2.732,61 (2.666,62 ευρώ κεφάλαιο, 65,99 ευρώ τόκοι) και 31.196,87 (30.426,39 ευρώ κεφάλαιο, 770,48 ευρώ τόκοι) ευρώ αντίστοιχα, όπως εισφέρονται από την αιτούσα, καθόσον η καθ' ης, παρότι κλήθηκε, δεν προσκομίζει έγγραφο από το οποίο να προκύπτει το ύψος της οφειλής κατά το χρόνο έκδοσης της παρούσας, γ. ενώ εγγυήθηκε και την εξόφληση δύο στεγαστικών δανείων, που έλαβε η μητέρα της, με συνολική οφειλή ανερχόμενη στο ποσόν των 61.666,31 (60.143,55 ευρώ κεφάλαιο, 1.522,76 ευρώ τόκοι) ευρώ και 58.903,33 (57774,69 ευρώ κεφάλαιο, 1.128,64 ευρώ τόκοι) ευρώ, όπως εισφέρονται από την αιτούσα, καθόσον από το δικόγραφο των προτάσεων της ανωτέρω πιστώτριας δεν προκύπτει το ύψος της οφειλής, κατά το χρόνο επίδοσης της κρινόμενης (19.4.2012), κατά τη διάταξη του άρθρου 6 του Ν. 3869/2010. Η συνολική οφειλή της αιτούσας στη πρώτη των καθ' ων πιστώτρια ανέρχεται στο ποσόν των 347.975,83 (12.248,33 ευρώ + 11.161,71 ευρώ + 53.382,22 ευρώ + 115.684,36 ευρώ + 2.732,61 ευρώ + 31.196,87 ευρώ + 61.666,31 ευρώ + 58.903,33 ευρώ) ευρώ. Η απαίτηση της εν λόγω πιστώτριας από τα τέσσερα στεγαστικά δάνεια, υπό στοιχείο β, συνολικού ποσού 202.996,06 (53.382,22 ευρώ + 115.684,36 ευρώ + 2.732,61 ευρώ + 31.196,87 ευρώ) ευρώ, είναι εξασφαλισμένη με

εμπράγματη ασφάλεια και συγκεκριμένα με προσημείωση υποθήκης, επί ακινήτου συγκυριότητας της αιτούσας, κατά ποσοστό 1/2 εξ' αδιαιρέτου, περί του οποίου κατωτέρω εκτίθεται (ο προσημειούχος δανειστής εξομοιώνεται πλήρως με τον ενυπόθηκο, με μόνη διαφορά ως προς τον τρόπο οριστικής ή τυχαίας κατάταξης, κατ' άρθρο 1007 παρ. 1 του ΚΠολΔ, βλ. σχετ. Α.Π. 31/2009, ΕφΑΔ. 2009/1394, Εφ.Θεσ. 4/2010, Ε.Δ.Πολ. 2010/749, Εφ.Αθ. 6959/2008, Ελλ.Δνη. 50/614). Το αίτημα της πρώτης των καθ' ων να συμπεριληφθεί στη ρύθμιση παραληφθείσα απαίτησή της κατά της αιτούσας από σύμβαση καταναλωτικού δανείου, με οφειλή ανερχόμενη στο ποσόν των 87 ευρώ, θα πρέπει να απορριφθεί καθόσον, κατά την κρατούσα ερμηνεία, ο αιτούμενος την υπαγωγή του στο Ν. 3869/2010, στην κατά το αρθρ. 4 παρ. 1 του ίδιου νόμου κατάσταση των πιστωτών του και των απαιτήσεων τους, έχει δικαίωμα να φέρει προς ρύθμιση επί μέρους χρέη του ίδιου πιστωτή και να αποκλείσει άλλα (Δ. Μακρή: Κατ' άρθρο ερμηνεία Ν. 3869/2010, Εκδοση Β', σελ. 82, Ευδοξίας Κιουπτσίδου - Στρατουδάκη Η απόφαση διευθέτησης οφειλών κατά το Ν. 3869/2010, αντ. Κρητικός). Με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του Ν. 3869/2010 επιβάλλεται στον οφειλέτη το καθήκον για ειλικρινή δήλωση των περιουσιακών του στοιχείων και εισοδημάτων, για όλο το διάστημα της διαδικασίας της ρύθμισης, που αρχίζει με την κατάθεση της αίτησης του άρθρου 4 παράγραφος 1, αλλά και για την περίοδο της ρύθμισης των άρθρων 8 παράγραφος 2 και 9 παράγραφος 2 του νόμου. Ειδικότερες μορφές του καθήκοντος αυτού αποτελούν οι υποχρεώσεις για ακρίβεια των στοιχείων που περιέχονται στις καταστάσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 4, για αλήθεια του περιεχομένου της δήλωσης της παραγράφου 2 περίπτωση β' του άρθρου 4. Η παράβαση των υποχρεώσεων του αυτών - εφόσον έγινε από δόλο ή βαριά αμέλεια - έχει ως συνέπεια την απόρριψη της αίτησης ρύθμισης ή την έκπτωση από τη ρύθμιση ή την έκπτωση από την

απαλλαγή, που έχει ήδη αποφασιστεί και μέχρι δύο χρόνια μετά την επέλευση της, παράλληλα δε νέα αίτηση ρύθμισης μπορεί να υποβληθεί μετά την πάροδο δύο ετών από την τελεσίδικη απόρριψη της προηγούμενης αίτησης ή την τελεσίδικια της απόφασης περί έκπτωσης. Για να επέλθουν οι δυσμενείς αυτές κυρώσεις σε βάρος του οφειλέτη θα πρέπει οι ατελείς δηλώσεις του να είναι πρόσφορες να μειώσουν την ικανοποίηση των πιστωτών (βλ. σχετ. Αθ, Γ. Κρητικός, ό.π., σελ. 157, ΕιρΘεσ. 5105/2011, ΕιρΠατρ. 2/2011, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Στην προκειμένη περίπτωση, η ως άνω πρώτη πιστώτρια πρότεινε την ένσταση της ανειλικρινούς δήλωσης της αιτούσας, επειδή η τελευταία αφενός αναφέρει ότι το εισόδημά της ανέρχεται στο ποσόν των 1.200 ευρώ ενώ στη πραγματικότητα ανέρχεται στο ποσόν των 1.650 ευρώ αφετέρου δε παρέλειψε να περιλάβει στην κατάσταση της περιουσίας και των εισοδημάτων της ένα ακίνητο, ιδιοκτησίας του συζύγου της παράλληλα δε αναφέρει ως ύψος επιδότησης ανεργίας του συζύγου της το ποσόν των 360 ευρώ ενώ ανέρχεται στο ποσόν των 417 ευρώ, η οποία τυγχάνει απορριπτέα, καθόσον το καθαρό εισόδημα της αιτούσας, όπως ήδη εκτέθηκε, ανέρχεται πράγματι στο ποσόν των 1.200 ευρώ, το δε επίδομα ανεργίας του συζύγου της στο ποσόν αρχικά των 480 και ήδη των 432 ευρώ (διαφορά 72 ευρώ), που προκύπτει από τα προσκομιζόμενα έγγραφα και καταβάλλεται μέχρι τέλος μηνός Φεβρουαρίου έτους 2013, ενώ δεν υποχρεούται να περιγράψει τα περιουσιακά στοιχεία του συζύγου της παρά μόνον τα εισοδήματα του, τα οποία ενδιαφέρουν, προκειμένου να καθοριστεί η συνεισφορά του στις οικογενειακές δαπάνες, στα πλαίσια της υποχρέωσης του, που απορρέει από τις διατάξεις των άρθρων 1389 και 1390 του ΑΚ.

2. Από τη δεύτερη των καθ' ων α. ένα δάνειο με την υπ' αρ. 2673848820 σύμβαση, με συνολική οφειλή ανερχόμενη στο ποσόν των 35.577,70

(34.088,69 ευρώ κεφάλαιο και 1489,01 ευρώ τόκοι) ευρώ, όπως εισφέρεται από την αιτούσα, καθόσον η ανωτέρω πιστώτρια δεν προσκομίζει, παρότι κλήθηκε, έγγραφο από το οποίο να προκύπτει το ύψος της οφειλής, κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, κατά το χρόνο έκδοσης της παρούσας, β. την υπ' αρ. 5430740011100807 πιστωτική κάρτα, με συνολική οφειλή ανερχόμενη, κατά το χρόνο επίδοσης της κρινόμενης (19.4.2012), όπως προκύπτει από το δικόγραφο των προτάσεων της καθ' ης στο ποσόν των 10.094,94 ευρώ, χωρίς ανάλυση κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα. Η συνολική οφειλή της αιτούσας στην ανωτέρω πιστώτρια ανέρχεται στο ποσόν των 45.672,64 (35.577,70+ 10.094,94) ευρώ. Η απαίτηση της εν λόγω πιστώτριας από το ως άνω, υπό στοιχείο α, δάνειο είναι εξασφαλισμένη με εμπράγματα ασφάλεια και συγκεκριμένα με προσημείωση υποθήκης, επί ακινήτου κυριότητας της αιτούσας, που κατωτέρω εκτίθεται.

3. Από τη τρίτη των καθ' ων ένα δάνειο αναχρηματοδότησης με την υπ' αρ. 6005286489, με συνολική οφειλή ανερχόμενη στο ποσόν 8.413,94 (8.335,60 ευρώ κεφάλαιο, 34,06 ευρώ τόκοι, 44,28 ευρώ έξοδα) ευρώ, όπως εισφέρεται από την αιτούσα, καθόσον από το δικόγραφο των προτάσεων της ανωτέρω πιστώτριας δεν προκύπτει το ύψος της οφειλής, κατά το χρόνο επίδοσης της κρινόμενης (19.4.2012), κατά τη διάταξη του άρθρου 6 του Ν. 3869/2010.

4. Από την τέταρτη των καθ' ων την υπ' αρ. 4050500016914269 πιστωτική κάρτα, με συνολική οφειλή ανερχόμενη, κατά το χρόνο επίδοσης της κρινόμενης (19.4.2012), όπως προκύπτει από το δικόγραφο των προτάσεων της ανωτέρω πιστώτριας, κατά τη διάταξη του άρθρου 6 του Ν. 3869/2010 στο ποσόν των 1.796,26 (1.423,98 ευρώ κεφάλαιο, 372,28 ευρώ τόκοι) ευρώ.

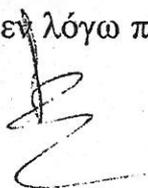
5. Από τη πέμπτη των καθ' ων α. ένα καταναλωτικό δάνειο με την υπ' αρ. 2068345054 σύμβαση, με συνολική οφειλή ανερχόμενη στο ποσόν των 6.450,70 (6.219,29 ευρώ κεφάλαιο, 210,41 ευρώ τόκοι, 21,00 ευρώ έξοδα) ευρώ και β. τις υπ' αρ. 5458651041056017 και 930050133020 2792 πιστωτικές κάρτες, με συνολική οφειλή ανερχόμενη στο ποσόν των 65,64 (4,51 ευρώ κεφάλαιο, 61,13 ευρώ τόκοι) ευρώ και 388,17 (386,74 ευρώ κεφάλαιο, 1,43 ευρώ τόκοι) ευρώ αντίστοιχα, όπως οι ανωτέρω οφειλές (α και β) εισφέρονται από την αιτούσα καθόσον από το δικόγραφο των προτάσεων της εν λόγω πιστώτριας δεν προκύπτει το ύψος της οφειλής, κατά το χρόνο επίδοσης της κρινόμενης (19.4.2012), κατά τη διάταξη του άρθρου 6 του Ν. 3869/2010. Συνολικά η αιτούσα οφείλει στην εν λόγω πιστώτρια το ποσόν των 6.904,51 (6.450,70+ 65,64+388,17) ευρώ. Η συνολική οφειλή της αιτούσας προς τους καθ' ων-πιστωτές ανέρχεται στο ποσόν των 410.763,18 (347.975,83 ευρώ + 45.672,64 ευρώ + 8.413,94 ευρώ + 1.796,26 ευρώ + 6.904,51 ευρώ) ευρώ, εκ των οποίων ποσόν 238.573,76 (202.996,06 ευρώ + 35.577,70) ευρώ εμπραγμάτως ασφαλισμένο.

Ο ισχυρισμός της πρώτης, τρίτης και πέμπτης των πιστωτών της αιτούσας ότι η τελευταία ασκεί τη κρινόμενη καταχρηστικά διότι είχε εξαρχής σκοπό ματαίωσης της ικανοποίησης των απαιτήσεών τους και σε σύντομο χρονικό διάστημα από την κατάρτιση των δανειακών συμβάσεων δηλώνει ότι ανέλαβε υποχρεώσεις κατά «δυσανάλογο προς τις δυνάμεις της τρόπο», που συνιστά ένσταση, τυγχάνει απορριπτέος, καθόσον τα επικαλούμενα πραγματικά περιστατικά και αληθή υποτιθέμενα δεν πληρούν το πραγματικό του κανόνα δικαίου του άρθρου 281 ΑΚ. Ο ισχυρισμός της πρώτης, δεύτερης και πέμπτης των πιστωτών ότι η αιτούσα περιήλθε εκ δόλου σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας να ανταποκριθεί στις αναληφθείσες υποχρεώσεις της, διότι προέβη σε

αλόγιστο δανεισμό προκειμένου να εξασφαλίσει ανώτερο επίπεδο διαβίωσης από αυτό που το εισόδημά της επέτρεπε, υπερβαίνοντας το μέτρο και τη σύνεση του μέσου καταναλωτή, που συνιστά ένσταση, τυγχάνει απορριπτέος, καθόσον αφενός δεν νοείται δολιότητα του δανειολήπτη με μόνη την ανάληψη δανειακής υποχρέωσης, της οποίας η εξυπηρέτηση είναι επισφαλής αλλά απαιτείται και η απ' αυτόν πρόκληση άγνοιας της επισφάλειας στους πιστωτές αφετέρου ο δόλος πρέπει να αναφέρεται στο μετά την ανάληψη του χρέους διάστημα και όχι στο χρόνο σύναψης των δανειακών συμβάσεων (βλ. Κρητικός «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων» σελ. 44). Εξάλλου, ενόψει της αρχής της ελευθερίας των συμβάσεων (361 ΑΚ), οι ανωτέρω αλλά και οι λοιποί πιστωτές της αιτούσας είχαν τη δυνατότητα να απορρίψουν την πρόταση της για την κατάρτιση της σύμβασης (185 επ. ΑΚ) και μάλιστα κατόπιν ελέγχου του εισοδήματος της και των περιουσιακών της στοιχείων. Άλλωστε, με την υπ' αριθ. Ζ1-699 απόφαση περί προσαρμογής της Ελληνικής Νομοθεσίας προς τη οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23-04-2008 για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης (ΦΕΚ 917/2010) θεσπίζεται ρητά στο άρθρο 8 η υποχρέωση από τα πιστωτικά ιδρύματα της αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας του καταναλωτή, δηλαδή το εκάστοτε πιστωτικό ίδρυμα υποχρεώνεται, όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά: «πριν από τη σύναψη σύμβασης πίστωσης να ερευνά και να αξιολογεί την πιστοληπτική ικανότητα και φερεγγυότητα του καταναλωτή, βάσει επαρκών στοιχείων κατά το προσυμβατικό στάδιο και κατόπιν έρευνας στην κατάλληλη βάση δεδομένων, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις για την εποπτεία των πιστωτικών και χρηματοδοτικών ιδρυμάτων.».

Ο δε αιτών: 1. Από την πρώτη των καθ' ων α. δύο καταναλωτικά δάνεια, με τις υπ' αρ. 2777343 και 2777545 συμβάσεις, με συνολική οφειλή ανερχόμενη στο ποσόν των 12.407,20 ευρώ και 4.045,41 ευρώ αντίστοιχα, όπως εισφέρονται από τον αιτούντα, καθόσον από το δικόγραφο των προτάσεων της ανωτέρω πιστώτριας δεν προκύπτει το ύψος της οφειλής, κατά το χρόνο επίδοσης της κρινόμενης (19.4.2012), κατά τη διάταξη του άρθρου 6 του Ν. 3869/2010, β. τέσσερα στεγαστικά δάνεια, εις ολόκληρον με την αιτούσα- σύζυγό του, με τις υπ' αρ. 1762231, 1763231, 1763231 και 1909231 συμβάσεις, που καταρτίστηκαν το 2006 και 2007, με συνολική οφειλή ανερχόμενη στο ποσόν των 53.545,03 (52.514,13 ευρώ κεφάλαιο, 1.030,90 ευρώ τόκοι) ευρώ, 115.684,36 (112.886,46 ευρώ κεφάλαιο, 2.797,90 ευρώ τόκοι) ευρώ, 2.732,61 (2.666,62 ευρώ κεφάλαιο, 65,99 ευρώ τόκοι) και 31.196,87 (30.426,39 ευρώ κεφάλαιο, 770,48 ευρώ τόκοι) ευρώ αντίστοιχα, όπως εισφέρονται από τον αιτούντα, καθόσον η καθ' ης, παρότι κλήθηκε, δεν προσκομίζει έγγραφο από το οποίο να προκύπτει το ύψος της οφειλής κατά το χρόνο έκδοσης της παρούσας, γ. ενώ εγγυήθηκε, το έτος 2007, την εξόφληση δύο στεγαστικών δανείων, που έλαβε η πεθερά του, με συνολική οφειλή ανερχόμενη στο ποσόν των 61.666,31 (60.143,55 ευρώ κεφάλαιο, 1.522,76 ευρώ τόκοι) ευρώ και 58.903,33 (57774,69 ευρώ κεφάλαιο, 1.128,64 ευρώ τόκοι) ευρώ, όπως εισφέρονται από τον αιτούντα, καθόσον από το δικόγραφο των προτάσεων της ανωτέρω πιστώτριας δεν προκύπτει το ύψος της οφειλής, κατά το χρόνο επίδοσης της κρινόμενης (19.4.2012), κατά τη διάταξη του άρθρου 6 του Ν. 3869/2010. Η συνολική οφειλή του αιτούντα στη πρώτη των καθ' ων πιστώτρια ανέρχεται στο ποσόν των 340.181,12 (12.407,20 ευρώ +4.045,41 ευρώ +53.545,03 ευρώ +115.684,36 ευρώ +2.732,61 ευρώ +31.196,87 ευρώ +61.666,31 ευρώ +58.903,33 ευρώ) ευρώ. Η απαίτηση της εν λόγω πιστώτριας από τα τέσσερα στεγαστικά δάνεια, υπό στοιχείο

β, συνολικού ποσού 203.158,87 (53.545,03 ευρώ +115.684,36 ευρώ +2.732,61 ευρώ +31.196,87 ευρώ) ευρώ, είναι εξασφαλισμένη με εμπράγματη ασφάλεια και συγκεκριμένα με προσημείωση υποθήκης, επί ακινήτου συγκυριότητας του αιτούντα, κατά ποσοστό ½ εξ αδιαιρέτου, περί του οποίου κατωτέρω εκτίθεται.

2. Στη δεύτερη των καθ' ων α. εγγυήθηκε, με την υπ' αρ. 2673848820 σύμβαση, την εξόφληση δανείου που έλαβε η αιτούσα-σύζυγός του, με συνολική οφειλή ανερχόμενη στο ποσόν των 35.577,70 (34.088,69 ευρώ κεφάλαιο και 1489,01 ευρώ τόκοι) ευρώ, όπως εισφέρεται από την αιτούσα, καθόσον από το δικόγραφο των προτάσεων της καθ' ης δεν προκύπτει το ύψος της οφειλής, κατά το χρόνο επίδοσης της κρινόμενης (19.4.2012), κατά τη διάταξη του άρθρου 6 του Ν. 3869/2010, β. έλαβε την υπ' αρ. 5430740011100617 πιστωτική κάρτα, με συνολική οφειλή ανερχόμενη, κατά το χρόνο επίδοσης της κρινόμενης (19.4.2012), όπως προκύπτει από το δικόγραφο των προτάσεων της καθ' ης στο ποσόν των 8.098,65 ευρώ, χωρίς ανάλυση κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα. Η συνολική οφειλή του αιτούντα προς τους καθ' ων-πιστωτές του ανέρχεται στο ποσόν των 383.856,77 (340.181,12+ ευρώ + 43.675,65 ευρώ) ευρώ, εκ των οποίων ποσόν 203.158,87 ευρώ εμπραγμάτως ασφαλισμένο. Ο ισχυρισμός της δεύτερης πιστώτριας ότι ο αιτών περιήλθε στη σημερινή οικονομική κατάσταση με δική του υπαιτιότητα διότι η υπερχρέωσή του οφείλεται αποκλειστικά σε δικές του λανθασμένες εκτιμήσεις ως προς τη δυνατότητα αποπληρωμής των υποχρεώσεών του τυγχάνει απορριπτέος για τους ίδιους λόγους που ανωτέρω, στην υπό στοιχείο Ι αίτηση, της αιτούσας συζύγου του ήδη εκτέθηκαν.

Τόσο η αιτούσα όσο και ο αιτών έχουν περιέλθει σε μόνιμη και διαρκή αδυναμία να πληρώνουν τις ληξιπρόθεσμες οφειλές τους, η δε αδυναμία

τους αυτή, συνεκτιμώντας την ανεργία του δεύτερου, όπως ανωτέρω εκτέθηκε, το κόστος διαβίωσης εκάστου, τη νόμιμη υποχρέωση συνεισφοράς στη διατροφή των δύο ανηλίκων τέκνων τους και τις ιδιαίτερα δυσμενείς οικονομικές συνθήκες στην αγορά, δεν οφείλεται σε δόλο, ο οποίος άλλωστε δεν αποδείχθηκε, απορριπτόμενων των σχετικά προβαλλόμενων περί του αντιθέτου ισχυρισμών ως ανωτέρω ήδη εκτέθηκε. Μοναδικό αξιόλογο περιουσιακό στοιχείο των αιτούντων, που μπορεί να εκποιηθεί και να αποφέρει κάποιο αξιόλογο τίμημα αποτελεί η συγκυριότητά τους, κατά ποσοστό $\frac{1}{2}$ εξ' αδιαίρετου εκάστου, επί μονοκατοικίας, του ορόφου, εμβαδού 54,57 τ.μ., του 43,54 τ.μ., με αποθήκη υπογείου ορόφου, εμβαδού 20,34 τ.μ., θέση στάθμευσης υπογείου ορόφου, εμβαδού 11,00 τ.μ., λεβητοστάσιο εμβαδού 7,34 τ.μ., έτους κατασκευής 2005, κτισμένης επί οικοπέδου, εμβαδού 450 τ.μ., που βρίσκεται στη θέση

ή
/ Θηβών, επί της οδού αρ. , αντικειμενικής αξίας 59.429,36 ευρώ (σχετ. εκκαθαριστικό σημείωμα Ε.Τ.ΑΚ. έτους 2008, 2009). Η εμπορική αξία της κατοικίας αυτής με τα παρακολουθήματά της εκτιμάται σε 120.000 ευρώ, λαμβανομένων υπόψη του χρόνου κατασκευής, της περιοχής στην οποία βρίσκεται, του εμβαδού της, της αντικειμενικής της αξίας και των συνθηκών, που επικρατούν σήμερα στην αγορά ακινήτων λόγω της δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας. Η κατοικία αυτή αποτελεί την κύρια κατοικία των αιτούντων και η αξία της δεν υπερβαίνει το όριο του αφορολογήτου ποσού των 300.000 ευρώ για έγγαμο με δύο παιδιά, ως οι αιτούντες, προσαυξημένο κατά 50%, όπως απαιτεί ο νόμος για την εξαίρεσή της απ' την εκποίηση. Περαιτέρω, η αιτούσα έχει τη ψιλή κυριότητα ενός γεωτεμαχίου, εμβαδού 7.000 τ.μ. εκ των οποίων 4.500 τ.μ. αγροτεμάχιο και 2.500 τ.μ. βοσκότοπος, κείμενου στο στη θέση , αντικειμενικής αξίας 10.670 (7.920 και 2.750 αντίστοιχα, σχετ.

έντυπο ΑΑ-ΓΗΣ προσδιορισμού αντικειμενικής αξίας γης) ευρώ, βεβαρημένου με προσημείωση υποθήκης υπέρ της δεύτερης των καθ' ων, ο δε αιτών κυριότητα, σε ποσοστό 75%, ενός οικοπέδου, εμβαδού 471,51 τ.μ., κείμενου στο

Βοιωτίας, αντικειμενικής αξίας 5.304,49 ευρώ (σχετ. εκκαθαριστικό σημείωμα Ε.Τ.Α.Κ. ετών 2008,2009), ως και του υπ' αρ.

.Ε. οχήματος, εργοστασίου κατασκευής FORD, τύπου MODEO, 1796 cc, έτους πρώτης κυκλοφορίας 1996, η εμπορική αξία του οποίου εκτιμάται στο ποσόν των 1.500 ευρώ.

Η κυριότητα των εν λόγω ακινήτων και του ανωτέρω οχήματος, ενόψει της εμπορικής τους αξίας, του βάρους του πρώτου εξ' αυτών αλλά και των δυσμενών συνθηκών που επικρατούν στην αγορά δεν κρίνονται πρόσφορα προς εκποίηση για την ικανοποίηση των πιστωτών, συνυπολογιζομένων και των δαπανών της διαδικασίας (αμοιβή εκκαθαριστή, έξοδα δημοσιεύσεων κλπ), γι' αυτό και δεν θα πρέπει να διαταχθεί η κατ' άρθρο 9 παρ. 1 ν. 3869/10 εκποίησή τους.

Με βάση τα ανωτέρω συντρέχουν τόσο στο πρόσωπο της αιτούσας όσο και στο πρόσωπο του αιτούντα οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή τους στη ρύθμιση του Ν. 3869/10 και ειδικότερα αυτή των άρθρων 8 παρ. 2 και 9 παρ. 2. Συνεπώς η ρύθμιση των χρεών τους θα γίνει κατά πρώτο λόγο με μηνιαίες καταβολές απευθείας στους πιο πάνω πιστωτές από τα εισοδήματα τους επί τετραετία, από τις οποίες οι πιστωτές τους θα ικανοποιηθούν συμμετρως (αρθ. 8 παρ. 2 ν. 3869/10). Όσον αφορά το ειδικότερο περιεχόμενο της ρύθμισης αυτής, το προς διάθεση ποσό στους πιστωτές τους, λαμβανομένων υπόψη του εισοδήματός της πρώτης, της ανεργίας του δεύτερου, των βασικών προσωπικών αναγκών τους και της, ανάλογης με τις δυνάμεις εκάστου, συνεισφοράς τους στις δαπάνες διατροφής της οικογενείας ως και της εν γένει δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας, ανέρχεται σε 150 ευρώ το μήνα, για την

αιτούσα και 20 ευρώ το μήνα για τον αιτούντα, πασό το οποίο βρίσκεται μέσα στις οικονομικές τους δυνατότητες.

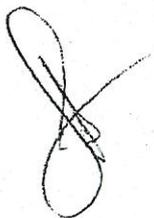
Το συνολικό ποσό των οφειλών της αιτούσας, ανέρχεται στο ποσόν των 410.763,18 ευρώ, το οποίο αναλύεται σε 347.975,83 ευρώ προς την πρώτη των καθ' ων ΤΡΑΠΕΖΑ, εκ των οποίων ποσόν 202.996,06 ευρώ εμπραγμάτως ασφαλισμένο, σε 45.672,64 ευρώ προς την δεύτερη των καθ' ων ΤΡΑΠΕΖΑ, εκ των οποίων ποσόν 35.577,70 ευρώ εμπραγμάτως ασφαλισμένο, σε 8.413,94 ευρώ προς την τρίτη των καθ' ων , σε 1.796,26 ευρώ προς την τέταρτη των καθ' ων ΤΡΑΠΕΖΑ και σε 6.904,51 ευρώ προς την πέμπτη των καθ' ων ANK. Στη πρώτη των καθ' ων αναλογεί το ποσόν των 127,065 ευρώ, στη δεύτερη το ποσόν των 16,68 ευρώ, στη τρίτη εξ αυτών το ποσόν των 3,075 ευρώ, στη τέταρτη το ποσόν των 0,66 ευρώ και στη πέμπτη το ποσόν των 2,52 ευρώ.

Το συνολικό ποσό των οφειλών του αιτούντα ανέρχεται στο ποσόν των 383.856,77 ευρώ, το οποίο αναλύεται σε 340.181,12 ευρώ στη πρώτη των καθ' ων ΤΡΑΠΕΖΑ, εκ των οποίων ποσόν 203.158,87 ευρώ εμπραγμάτως ασφαλισμένα και σε 43.657,65 ευρώ στη δεύτερη των καθ' ων ΤΡΑΠΕΖΑ. Στη πρώτη των καθ' ων αναλογεί το ποσόν των 17,724 ευρώ και στη δεύτερη το ποσόν των 2,276 ευρώ. Μετά την ολοκλήρωση των καταβολών αυτών, κατά το τέλος της τετραετίας, οι πιστωτές της αιτούσας θα έχουν λάβει: η πρώτη το ποσόν των 6.099, 12 (48x 127,065) ευρώ , η δεύτερη το ποσόν των 800,64 (48 μήνες x 16,68) ευρώ, η τρίτη το ποσόν των 147,6 ευρώ, η τέταρτη το ποσόν των 3,68 ευρώ και η πέμπτη το ποσόν των 120, 96 ευρώ, οι δε πιστωτές του αιτούντα η μεν πρώτη το ποσόν των 850,75 ευρώ, η δε δεύτερη το ποσόν των 109,25 ευρώ. Η παραπάνω ρύθμιση θα πρέπει τόσο για την αιτούσα όσο και τον αιτούντα να συνδυαστεί με αυτή της διάταξης του άρθρου 9

παρ. 2 ν. 3869/10 καθόσον με τις καταβολές επί 4ετία της πρώτης ρύθμισης δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση των απαιτήσεων των πιστωτών τους και θα πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας, συγκυριότητάς τους, κατά ποσοστό $\frac{1}{2}$ εξ αδιαιρέτου, για την οποία θα πρέπει να καταβάλουν το 85%-της εμπορικής της αξίας, δηλαδή το ποσό των 51.000 (60.000x85%). ευρώ έκαστος (120.000 ευρώ εμπορική αξία/2 x 85%). Η αποπληρωμή του ποσού αυτού θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζα της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, αρχής γινομένης τρία χρόνια μετά τη δημοσίευση της παρούσας, ο δε χρόνος εξόφλησης του πρέπει να οριστεί σε 17 χρόνια, λαμβανομένης υπόψη της ηλικίας εκάστου, του συνόλου των χρεών τους και της διάρκειας των συμβάσεων των δανείων που ανέλαβαν. Από τις καταβολές αυτές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας τους ικανοποιούνται (προνομιακά) οι απαιτήσεις της ΤΡΑΠΕΖΑΣ και της ΤΡΑΠΕΖΑΣ, που, όπως προαναφέρθηκε, είναι εξοπλισμένες με εμπράγματα ασφάλεια.

Άλλωστε, η υποχρέωση του αιτούμενου τη ρύθμιση των χρεών του για καταβολή του 85% της αξίας της κατοικίας του προκειμένου να τη διασώσει, προκύπτει σαφώς από τη διάταξη του αρθ. 9 παρ. 2 του ν. 3869/10, η οποία εισάγει μεν ευνοϊκή ρύθμιση υπέρ του οφειλέτη, αφού του παρέχει τη δυνατότητα εξαίρεσης της κύριας κατοικίας του από την εκποίηση, που μπορούσε να διαταχθεί από το Δικαστήριο σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 1 του ίδιου άρθρου, δοθέντος ότι αποτελεί ρευστοποιήσιμο περιουσιακό, πλην όμως του επιβάλλει προκειμένου να

πετύχει την εξαίρεση την πρόσθετη υποχρέωση να καταβάλει το 85% της εμπορικής της αξίας. Έτσι με βάση τη ρύθμιση αυτή το Δικαστήριο καλείται να προβεί ουσιαστικά σε αναδιάρθρωση των υπολοίπων των χρεών του οφειλέτη, που δεν θα ικανοποιηθούν από τις καταβολές επί 4ετία του αρθρ. 8 παρ. 2 προς όλους τους πιστωτές του, επιβάλλοντας σ' αυτόν την εξυπηρέτηση ενός πρόσθετου χρέους που αποτελείται από το σύνολο των υπολοίπων των παλαιών χρεών του. Διαφορετική ερμηνεία της διάταξης αυτής, σύμφωνα με την οποία εναπόκειται στην κρίση του Δικαστηρίου το ποσό που θα οριστεί για τη διάσωση της κατοικίας με ανώτατο όριο το 85% της εμπορικής της αξίας της, δεν μπορεί να βρει έρεισμα ούτε στη γραμματική διατύπωση της διάταξης, αφού η φράση «μέχρι συνολικό ποσό που ανέρχεται στο ογδόντα πέντε τοις εκατό...» αναφέρεται όχι σε δυνατότητα του Δικαστηρίου προσδιορισμού του ποσοστού, αλλά στο ανώτατο όριο της πρόσθετης αυτής επιβάρυνσης του οφειλέτη, με την έννοια ότι εφόσον το ύψος της οφειλής του είναι μικρότερο του 85% της εμπορικής αξίας της κατοικίας θα καταβάλει ολόκληρο το ποσό της, εφόσον δε είναι μεγαλύτερη θα απαλλαγεί του πέραν του 85% ποσού της. Εξάλλου μια τέτοια ερμηνεία της διάταξης θα οδηγούσε σε απαλλαγή του οφειλέτη από τα χρέη του ακόμη και με μηδενικές καταβολές, σύμφωνα με τη ρύθμιση του αρθρ. 8 παρ. 5 και μικρές καταβολές δυσανάλογες της αξίας της κατοικίας με την παράλληλη ρύθμιση του αρθρ. 9 παρ. 2, με διατήρηση του περιουσιακού του αυτού στοιχείου. Από την άλλη πλευρά οι πιστωτές του θα στερούνταν ενός σημαντικού περιουσιακού στοιχείου του οφειλέτη για την ικανοποίηση μέρους έστω των απαιτήσεών τους, πράγμα αντίθετο με το σκοπό του νόμου, όπως αυτός προκύπτει τόσο από τη διάταξη του αρθρ. 9 παρ. 1 που δίνει τη δυνατότητα στο δικαστήριο να διατάξει την εκποίηση και της κύριας κατοικίας, όσο και αυτής του αρθρ. 4 παρ. 1 που επιβάλλει στον

ΟΚΡΑΤΙΑ

οφειλέτη την υποχρέωση στο σχέδιο διευθέτησης των οφειλών που θα υποβάλει να λαμβάνει υπόψη με εύλογο τρόπο και συσχέτιση τόσο τα συμφέροντα των πιστωτών όσο και την περιουσίας και τα εισοδήματά του, ενώ ορίζεται και στην εισηγητική έκθεση του νόμου, σύμφωνα με την οποία με το νόμο δίνεται μεν η δυνατότητα στον οφειλέτη να απαλλαγεί από τα χρέη του, εφόσον όμως δεν υφίστανται περιουσιακά στοιχεία για την ικανοποίηση των πιστωτών, ειδικά δε επί διάσωσης της κατοικίας η δυνατότητα αυτή παρέχεται στον οφειλέτη υπό τους όρους και διαδικασίες που δε θα θίγουν τα συμφέροντα των πιστωτών. Εφόσον ο οφειλέτης δεν μπορεί να ανταπεξέλθει στην πρόσθετη αυτή υποχρέωση εναπόκειται στη βούλησή του η εξαίρεση ή μη της κύριας κατοικίας του από την εκποίηση, αφού το δικαστήριο μπορεί να τη διατάξει μόνο μετά από αίτημά του και όχι αυτεπάγγελτα. Με βάση λοιπόν τη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 εφόσον μεν τα υπόλοιπα των χρεών του οφειλέτη μετά τις καταβολές της ρύθμισης του αρθρ. 8 παρ. 2 υπερβαίνουν το ποσό του 85% της εμπορικής αξίας της κατοικίας του, το Δικαστήριο θα προβεί σε ρύθμιση επιβάλλοντάς του πρόσθετο χρέος για την εξόφληση των οφειλών του αυτών ίσο με το ποσό αυτό του 85%, απαλλασσόμενου του υπολοίπου των χρεών με την τήρηση της ρύθμισης. Εφόσον δε τα υπόλοιπα των χρεών του είναι μικρότερα του 85% θα υποχρεωθεί σε καταβολές μέχρι την εξάντληση του ποσού αυτού.

Μετά τις καταβολές επί τετραετία, το υπόλοιπο των απαιτήσεων των πιστωτών που είναι ασφαλισμένες με εμπράγματα ασφάλεια, ήτοι πρώτης των καθ' ων- ΤΡΑΠΕΖΑΣ και δεύτερης των καθ' ων- ΤΡΑΠΕΖΑΣ, όσον αφορά την αιτούσα και πρώτης των καθ' ων- , όσον αφορά τον αιτούντα, ανέρχεται σε 196.896,94 ευρώ, 34.777,06 ευρώ και 202.308,12 ευρώ αντίστοιχα. Η προνομιακή

ικανοποίηση των πιστωτών αυτών, θα γίνει μέχρι το ποσό των 102.000 ευρώ, που αποτελεί ποσοστό 85% της εμπορικής αξίας της κατοικίας συγκυριότητας των αιτούντων, κατά ποσοστό 50% εξ' αδιαιρέτου, απαλλασσόμενων του υπολοίπου των χρεών τους με την τήρηση και αυτής της ρύθμισης, με μηνιαίες καταβολές επί 17 χρόνια, που θα αρχίσουν μετά τη λήξη της περιόδου χάριτος (3ετία από τη δημοσίευση της παρούσας), ποσού 250 ευρώ έκαστος για χρονικό διάστημα 204 μηνών. Συνεπώς, θα πρέπει οι συνεκδικαζόμενες αιτήσεις να γίνουν δεκτές ως ουσιαστικά βάσιμες και να ρυθμιστούν τα χρέη των αιτούντων με σκοπό την μερική απαλλαγή τους, με την τήρηση των όρων της ρύθμισης για καθένα απ' τους, εξαιρουμένης τους εκποίησης τους κύριας κατοικίας, συγκυριότητάς τους, σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται στο διατακτικό. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ.6 του ν.3869/2010.

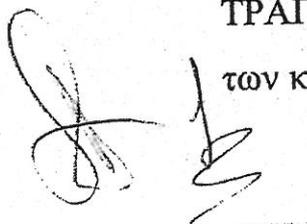
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των καθ' ων.

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ τις από 11.4.2012 με αρ. καταθ. 43/2012 και 44/2012 αιτήσεις.

ΔΕΧΕΤΑΙ την με αρ. καταθ. 43/2012.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη της αιτούσας με μηνιαίες καταβολές επί μια τετραετία, οι οποίες θα αρχίσουν τη πρώτη ημέρα εκάστου μηνός, αρχής γινομένης τον πρώτο μήνα μετά την κοινοποίηση προς αυτήν της παρούσας, ποσού εκατόν είκοσι επτά ευρώ και εξήντα πέντε λεπτών (127,065) στη πρώτη των καθ' ων - ΤΡΑΠΕΖΑ, δεκαέξι ευρώ και εξήντα οκτώ λεπτών (16,68) στη δεύτερη των καθ' ων- ΤΡΑΠΕΖΑ, τριών ευρώ και εβδομήντα πέντε λεπτών (3,075) στη τρίτη των καθ' ων- ----- Κ, εξήντα έξι λεπτών (0,66) στη τέταρτη των καθ'

ων ----- ΤΡΑΠΕΖΑ και δύο ευρώ και πενήντα δύο λεπτών (2,52)
στη πέμπτη των καθ' ων - BANK.

ΔΕΧΕΤΑΙ την με αρ. καταθ. 44/2012 αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη του αιτούντα με μηνιαίες καταβολές επί μια τετραετία, οι οποίες θα αρχίσουν τη πρώτη ημέρα εκάστου μηνός, αρχής γινομένης τον πρώτο μήνα μετά την κοινοποίηση προς αυτόν της παρούσας, ποσού δεκαεπτά ευρώ και εβδομήντα δύο λεπτών (17,72) στη πρώτη των καθ' ων - ΤΡΑΠΕΖΑ και δύο ευρώ και είκοσι οκτώ λεπτών (2,28) στη δεύτερη των καθ' ων - ΤΡΑΠΕΖΑ.

ΕΞΑΙΡΕΙ της εκποίησης την κύρια κατοικία, συγκυριότητας των αιτούντων, κατά ποσοστό $\frac{1}{2}$ εξ' αδιαιρέτου εκάστου, ήτοι μονοκατοικία, συνολικού εμβαδού 98,11 τ.μ., με αποθήκη υπογείου ορόφου, εμβαδού 20,34 τ.μ., θέση στάθμευσης υπογείου ορόφου, εμβαδού 11,00 τ.μ. και λεβητοστάσιο, εμβαδού 7,34 τ.μ., που βρίσκεται στη θέση ...

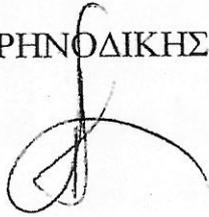
Θηβών, επί της οδού

αρ.

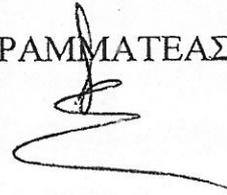
ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στους αιτούντες την υποχρέωση να καταβάλουν μηνιαίως, για τη διάσωση της κατοικίας, συγκυριότητάς τους, το ποσόν των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ έκαστος για χρονικό διάστημα δεκαεπτά (17) ετών. Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων θα ξεκινήσει την πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα τρία χρόνια μετά τη δημοσίευση της παρούσας και θα γίνει με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζα της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και χωρίς ανατοκισμό.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στη Θήβα, στις 11.3.2013, σε έκτακτη δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Το οποίο θεωρήθηκε για τη
νόμιμη σήμανση και έκδοσή του.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
28.103/2013
Ο Η Γραμματέας

Ειρήνη Αγγελισπούλου
Δικ. Γραμματέας

Απόδosis Διαδικασίας Επιμελητής Παραρτα ( ) Διαδικασίας Παραρτα ( ) ,Προς Πρωτοδικείο της Λαοια δια τις νομικές συνέπειες.

Θήβα 16 Απριλίου 2013
Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος